

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

สถานการณ์โลกปัจจุบันที่มีความแตกต่างจากในศตวรรษที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นผลจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมนำเข้าสู่ยุคของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่ประเทศต่างๆ ของโลกมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกฎหมาย เทคโนโลยี และวัฒนธรรม อันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างไร พรมแดน ด้วยเพราะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทุกมิติอย่างต่อเนื่องนี้เอง ได้ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของประชากรของประเทศต่างๆ เป็นอย่างยิ่ง เมื่อเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปมาก การพัฒนาบุคลากรจึงเป็นประเด็นเร่งด่วนเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย อีกทั้งเยาวชนซึ่งเป็นพลังในการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องมีความรู้และความสามารถที่พร้อมสู่โลกอาชีพแห่งอนาคตส่งผลให้แต่ละประเทศต้องทบทวน ปรับเปลี่ยนกรอบการจัดการศึกษาให้มีความทันสมัย ดังที่ทราบกันดีว่า ยุทธศาสตร์สำคัญของรัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งพัฒนาให้ประเทศไทยก้าวไปสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 หรือที่เรียกกันว่าเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Economy 4.0) ที่เน้นการใช้ไอทีเข้ามาแทนที่แรงงานมนุษย์ทั้งในด้านการทำงานทั่วไป และงานที่ต้องใช้การคิดวิเคราะห์ในเชิงคำนวณ (เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว, 2559) ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาไปท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ แรงงานคุณภาพสูงจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ

การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดที่จะใช้ในการยกระดับคุณภาพของประชากรประเทศให้มีศักยภาพ มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับอารยประเทศต่างๆ ได้ แต่อย่างไรก็ตามจากรายงานการวิจัยของ สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชนและมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่ทำการศึกษาประเมินว่าระบบการศึกษาผลิตคนออกมามีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานหรือไม่ โดยประเมินจากช่องว่างทักษะ (Skill Gaps) ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการประเมินผลการทำงานของแรงงานเมื่อเทียบกับที่นายจ้างคาดหวังไว้ กล่าวคือหากแรงงานทำงานได้ต่ำกว่าที่นายจ้างคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญก็แสดงว่ามีช่องว่างทักษะเกิดขึ้น จากการประเมินพบว่า ประเด็นที่มีช่องว่างทักษะสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ 2) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และ 3) การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว, 2559) ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันยังไม่สามารถช่วยให้ผู้ที่เรียนจบออกมาปรับตัวเข้ากับโลกของการทำงานในยุคปัจจุบันได้ จึง

ทำให้เกิดช่องว่างทักษะขึ้น โดยหากจะทำการพัฒนาให้ระบบการศึกษารองรับระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมไปได้นั้น ผู้สอนจำเป็นต้องปรับวิธีการสอนใหม่ด้วยการลดการให้ความรู้เชิงเทคนิคและการท่องจำลง แล้วเพิ่มการสร้างทักษะในการเรียนรู้และการปรับตัวของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต ในขณะเดียวกันการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆก็จำเป็นต้องทำควบคู่กันไป

การพัฒนารูปแบบจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในรูปแบบการบูรณาการโดยผสมผสานนวัตกรรมการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงด้วยการลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้ ซึ่งนวัตกรรมการสอนที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการบูรณาการการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน (Literature-based Approach) และการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน (Project-based Learning) เข้าด้วยกัน ซึ่งการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานนั้นเป็นแนวทางเลือกหนึ่งที่นักการศึกษาหลายท่านเห็นตรงกันว่าสามารถส่งเสริมทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้ ในกระบวนการเรียนการสอนแบบโครงการเป็นฐานนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็น อันได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียนและการคิดคำนวณ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ การสื่อสาร สารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศอาชีพและการเรียนรู้ (วิจารณ์ พานิช, 2555; Baron, 2011; Bender, 2012; Taylor & Fratto, 2012) การเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานนี้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับหลักทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) (Grant, 2002) เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกสิ่งที่จะศึกษา กำหนดเรื่องที่จะศึกษาหรือโครงการที่สนใจจะทำ เป็นการศึกษาดด้วยตนเองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงหรือสภาพปัญหาที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ความคิดที่ลึกซึ้งเชื่อมโยงสัมพันธ์กันจนได้ความรู้ใหม่ที่มีความหมายสอดคล้องและเชื่อมโยงกันโดยใช้ทักษะที่มีในการทำงานตามความต้องการและความสนใจ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเองและความรอบคอบในการปฏิบัติงาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541)

สุพรรณิ ชาญประเสริฐ (2556) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 ควรเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการและยึดโครงการเป็นฐาน นอกจากนี้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาในโลกที่เป็นจริง และสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันได้นั้นทักษะการคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมัลติมีเดีย สอดคล้องกับ Bender (2012) ที่เห็นด้วยว่าการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานเป็นกิจกรรมที่สนองต่อ

กระบวนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาเด็กยุคใหม่ที่อยู่
ในสังคมของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายและทันสมัยซึ่งจำเป็นต้องมีความสามารถในการ
พิจารณาเลือกแหล่งข้อมูลให้ถูกต้องและเหมาะสมกับระดับและวัยของตนเอง รวมไปถึงความสามารถ
ที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้ นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานยัง
สามารถปฏิรูปเด็กยุคใหม่ในสังคมไทยให้รู้จักสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและ
ยั่งยืนซึ่งจัดว่าเป็นการศึกษาตลอดชีวิต (Life-long Education) (ลัดดา ศิลาน้อย และอังคณา ตุงคะ
สมิต, 2553)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สอดคล้องใน
ศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนมีการคิดสร้างสรรค์ มีการคิดแบบมีวิจารณญาณ มีการสื่อสารและการ
ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะชีวิตที่นำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ครูและผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ไปด้วยกัน
โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ มีโครงงานเป็นเป้าหมายที่แสดงถึงความสำเร็จของการเรียนรู้
ร่วมกัน

จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยตระหนักในสำคัญของการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานจึง
จะนำมาบูรณาการกับการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำ
กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยผ่านการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถสร้าง
องค์ความรู้ได้ด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต แนวการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
เป็นการสอนที่เน้นการนำวรรณกรรมที่มีคุณภาพมาใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้
เรียนรู้เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่สำคัญต่าง ๆ อย่างครบถ้วนแบบเป็นองค์รวม ซึ่งการนำ
วรรณกรรมมาใช้เป็นสื่อหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น นอกจากจะเป็นการส่งเสริม
ให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีความหมายและเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงแล้ว ยังช่วยพัฒนาศักยภาพ
การอ่านและเขียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการเรียนรู้
และการดำรงชีวิตต่อไปในยุคศตวรรษที่ 21 วรรณกรรมทำให้เด็กได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่
และผู้คน ที่เด็กอาจจะไม่มีโอกาสได้รับจากประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดความรู้ ความคิดรวบยอดและ
แนวความคิดต่างๆ จากแง่มุมมองใหม่ นอกจากนี้ประสบการณ์จากวรรณกรรมจะช่วยให้เด็กได้ขยาย
พรมแดนของความรู้ และพลังของจินตนาการออกไป วรรณกรรมที่ดีจะช่วยให้เด็กเข้าใจตัวเองและผุ
อื่น โครงสร้างและรูปแบบต่าง ๆ ของภาษาอันงดงามของวรรณกรรมจะช่วยให้เด็กเข้าใจในสิ่งที่อ่าน
มากขึ้น วรรณกรรมเป็นกลไกที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เกิดผลดีขึ้น และสามารถนำ
นักเรียนไปสู่การอ่านออกเขียนได้สำหรับการเรียนรู้โดยวิธีธรรมชาติ โดยใช้เนื้อหาเรื่องราวจาก
วรรณกรรมเป็นหลักในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องสอดคล้อง
กับการเรียนรู้ทักษะทางภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language) โดยใช้วรรณกรรมเป็นหลักในการ
กระตุ้นให้เด็กอ่านออก และใช้ภาษาให้เด็กเกิดความรู้สึกรักสนุกสนานกับเรื่องราวที่อ่าน ชาบซึ้งและ

พอใจในความงดงามของภาษา เข้าใจพฤติกรรม ความคิดและคุณค่าของมนุษย์และมีพัฒนาการทักษะทางภาษาที่ดีขึ้น

ปรดา หวังศุภผล และ อัญญมณี บุญเชื้อ (2557) ได้อธิบายว่า แนวการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน เป็นการใช้วรรณกรรมในการพัฒนาความรู้หนังสือของเด็ก โดยรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสามารถจัดได้หลายรูปแบบ นอกจากนี้ Huck (1992) ได้กล่าวว่า การจัดประสบการณ์โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน เป็นการจัดกิจกรรมให้เด็กได้อ่านออกเสียง (Read Aloud) ครูสามารถแนะนำการใช้หนังสือและกระตุ้นให้เด็กตอบสนองต่อวรรณกรรมโดยใช้บทบาทสมมติ ศิลปะ และการเขียน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานมีรูปแบบที่มีการบูรณาการความรู้เข้ากับศาสตร์ต่างๆโดยขึ้นอยู่กับการออกแบบกิจกรรมของครูผู้สอนตามความสนใจของผู้เรียน และให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เช่นเดียวกันกับ Daniel (2002) ที่ได้กล่าวถึงของใช้วรรณกรรมมาช่วยในการสอนว่า วรรณกรรมช่วยกระตุ้นความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้อีกด้วย นอกจากนี้การใช้วรรณกรรมเป็นฐานในการสอนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดสิ่งที่ตัวเองจะเรียนแล้ว ยังช่วยลดบรรยากาศความเครียดในการเรียนโดยผ่านการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่มีความรู้ทางภาษาที่จำกัด การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการดังกล่าวผู้สอนสามารถเข้าไปช่วยนักเรียนที่มีความรู้ทางภาษาที่จำกัดโดยการอ่านเรื่องไปพร้อมๆกันกับนักเรียน พร้อมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมของตนเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งทักษะการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่เรียนนั้นเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Wallace, 1992) อีกทั้งข้อคิดและประเด็นทางสังคมที่แฝงอยู่ในบทอ่านยังช่วยเปิดโลกทัศน์ของนักเรียน ตลอดจนเสริมสร้างความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่างๆในสังคมได้อีกด้วย

นอกจากนี้การผสมผสานนวัตกรรมการสอน อันได้แก่ การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานกับการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ยังสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่เน้นการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนให้มีภูมิคุ้มกันตัวเองในสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งเน้น 4H อันประกอบด้วยด้านพุทธิศึกษา (Head) ด้านจริยศึกษา (Heart) ด้านหัตถศึกษา (Hand) และด้านพลศึกษา (Health) แต่อย่างไรก็ตามจากการสำรวจและสังเกตทั้งจากสถานการณ์จริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยพบว่า ปัจจุบันการเรียนการสอนในโรงเรียนส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปทางด้านหัตถศึกษา และด้านพลศึกษา ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าควรเร่งพัฒนาด้านที่เหลือให้ได้สัดส่วนพอกัน คือ ด้านพุทธิศึกษา ที่เป็นทักษะการฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และด้านจริยศึกษา ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีศีลธรรมจรรยา ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีจิตสำนึกที่ดีต่อส่วนรวม นอกจากนี้ผลจากการศึกษางานวิจัยที่

เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วรรณกรรมในการสอนภาษาและการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน แต่ทว่ายังไม่พบว่ามีงานวิจัยใดที่ทำการศึกษเกี่ยวกับการบูรณาการการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานกับการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเข้าด้วยกัน ผลจากการวิจัยครั้งนี้จึงจะสะท้อนให้ครูได้เห็นรูปแบบการบูรณาการนวัตกรรมการสอน และยิ่งจะช่วยให้ผู้ที่สนใจการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้เห็นภาพของการทำงานที่หลากหลายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการนวัตกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 รวมทั้งพัฒนาทักษะชีวิต และนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่เป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการนวัตกรรมการสอน
2. เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการนวัตกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 จังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร (Population) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งรับผิดชอบอำเภอจอมทอง อำเภอแม่แจ่ม และอำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 6 โรงเรียนในเขตอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 44 คน เขต ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน เพื่อให้ได้คำตอบที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการนวัตกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เป็นการพัฒนาศรด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยการผสมผสานนวัตกรรมการสอน อันได้แก่ การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning: PBL) กับการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน (Literature-based Approach) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ตรงกันในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายและขอบเขตของคำศัพท์เฉพาะต่างๆ ไว้ ดังนี้

การบูรณาการนวัตกรรมการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ประสานสัมพันธ์การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานและการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21

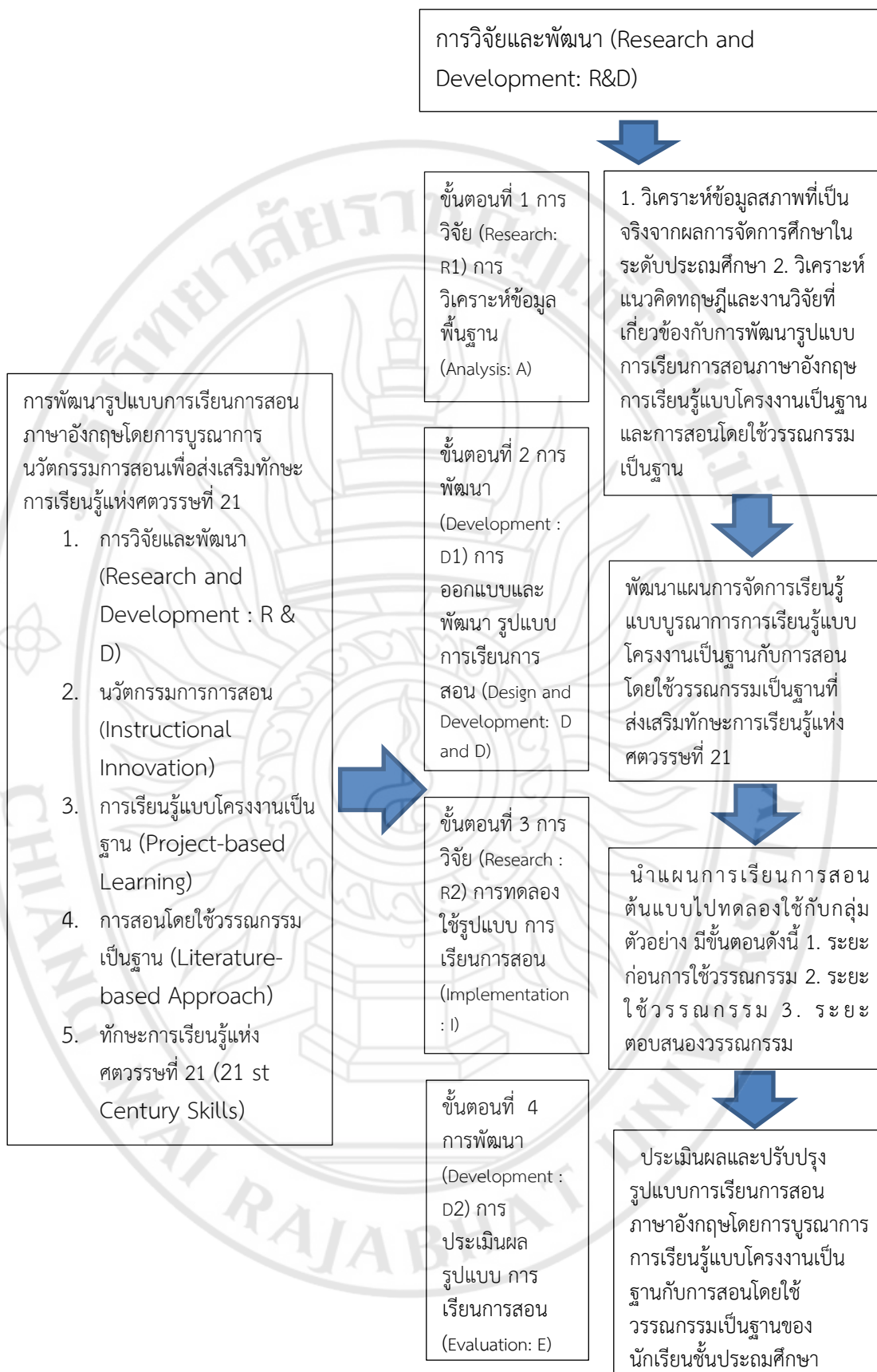
ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสื่อสาร ความร่วมมือ ความริเริ่มสร้างสรรค์ และคิดเชิงนวัตกรรม โดยผู้วิจัยประเมินได้จากแบบประเมินทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือ นิทานสำหรับเด็กเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยไปประกอบด้วย 1 ชั้น ได้แก่ ชั้นการฟังครูอ่านวรรณกรรม ชั้นการอ่านตามกัน ชั้นการอ่านพร้อมกัน ชั้นสนทนาและอภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรม

การเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนจัดโครงการตามหัวข้อที่สนใจ มีการประยุกต์องค์ความรู้ในการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ผลงาน โดยผ่านกระบวนการค้นคว้าอย่างมีจุดมุ่งหมาย ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การวางแผน การดำเนินการตามแผน และการประเมินผล โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน กระตุ้นผู้เรียนให้คิดวิเคราะห์ด้วยการอภิปรายร่วมกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการนวัตกรรมการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R & D) โดยมีกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยดังภาพประกอบ 1

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย